

Larysa Jaromska

Dyplom z wyróżnieniem uzyskała w warszawskiej ASP. Główne pole jej zainteresowań to malarstwo olejne, akwarela, rysunek, realizacja projektów graficznych, krytyka sztuki.

She has acquired her diploma at Warsaw Academy of Fine Arts with honorable mention. The main fields of her interest are: oil painting, water colors, drawings, working on graphic projects, activity in art critics.

Diplôme avec mention à l'Académie des Beaux-Arts à Varsovie. Principaux domaines : peinture à l'huile, aquarelle, dessin, projets graphiques, critique de l'art.

Larysa Jaromska odwołuje się do malarstwa impresjonistycznego. Wrażeniowe impressum zatrzymuje na ogromnych płótnach. Jej malarstwo jest przetworzeniem piękna, nie oddaje hołdu brzydocie. Na piękno wewnętrzne nakłada się piękno postaci. To ono powołuje człowieka do życia na płótnie. Taki człowiek, heroiczny, obdarzony cnotami wewnętrznymi, emanuje z obrazów.

Artystkę zajmuje temat złożoności i integralności osoby. Prawdy teologiczne i tezy filozoficzne Larysa Jaromska przekłada na język sztuki. Brzydota jest nie tylko cechą fizyczną, ale odbiciem stanu duszy, odejściem od prawdy pierwszej. Kłamstwo – częsty temat malarstwa Larysy Jaromskiej – jest maską, udawaniem piękna, przybieraniem pozorów dla zachowania twarzy piękna.

W twórczości Larysy Jaromskiej piękno potrzebuje dwojga, ciągłego dopełnienia w innych. Zakłada dwoistość barwy, łagodnej i intensywnej. W dwoistości zawiera się piękno albo brzydota zamknięta w symbolu maski. Tak piękno, jak i jego wykrzywiona twarz wymaga odbicia lustrzanego.

Cykle artystki nie są prywatne, chociaż wydają się bardzo osobiste. Niosą przesłanie adresowane do wszystkich. To plastyczne przedstawienie filozofii bytu, epicki esej o naturach i transcendentaliach.

In her creative activities Larysa Jaromska invokes impressionist painting. She reflects impressive effects at huge canvasses. Her painting constitutes the transformation of beauty. She does not acknowledge ugliness. The beauty of figures and shapes is laid on the internal beauty. That calls man to live on canvass. Such a man with the heroism of internal virtues emancipates from pictures. The topic of complexity and integrity of person preoccupies the artist. Theological truth and philosophical arguments are translated into the language of art by Larysa Jaromska. Ugliness is not only a physical feature but also a reflection of state of soul, departure from original truth. Lie is a frequent topic of Jaromska's painting. This is simulation of beauty, settling into shape of face of misleading beauty. As far as Larysa Jaromska is concerned the beauty is connected with duality and requires permanent complementing in others. It assumes the duplicity of color which is soft and intensive at the same time. Duality incorporates in itself either beauty or ugliness presented by the symbol of mask. Both beauty and its distorted face require mirror reflections. The Artist's cycles are not her private ones though they seem to be of strictly personal nature. They bring the message addressed to everybody. They constitute the artistic presentation of philosophy of existence and epical essay on nature and transcendentalism.

L'art de Larysa Jaromska se réfère à la peinture impressionniste. L'artiste capte ses impressions et les couche sur d'énormes toiles. Sa peinture est une transformation de la beauté, elle ne rend pas hommage à la laideur. La beauté intérieure revêt la forme d'un personnage, c'est elle qui lui donne la vie sur la toile. L'artiste s'intéresse à la question de la complexité et de l'intégralité de la personne, celle-ci se reflète dans le dualisme du sexe. Larysa Jaromska cherche à traduire les vérités théologiques et les thèses philosophiques en langage de l'art. La laideur n'est pas uniquement physique, elle reflète la condition de l'âme, l'abandon de la vérité première. Le mensonge est un masque, thème souvent exploité par Larysa Jaromska. Le mensonge est le semblant de la beauté, il se nourrit d'apparences afin de montrer son beau visage. Dans la symbolique de cette peinture, il s'agit de motifs fréquents qui nous conduisent à travers l'art vers le savoir. Dans les tableaux de Jaromska la beauté ne cesse de chercher son complément. Elle est guidée par le principe de la dualité de la couleur : couleur douce et intense. La dualité traduit en même temps beauté et disgrâce, elle se sert du symbole de masque. La beauté, de même que sa figure déformée se plaisent dans leur reflet. Les séries de Larysa Jaromska sont loin d'être intimes. Leur message s'adresse à tous. C'est une représentation en art plastique de la philosophie de l'existence, une sorte d'essai épique sur la nature et la transcendance.